

Fylkesmannen i Oppland

Postboks 987
2604 LILLEHAMMER

Svar på høring angående vern av tidligere Hjerkinnskytefelt

NTNU Vitenskapsmuseet ønsker å kommentere verneforslaget ut fra et naturfaglig ståsted. Vi har og har hatt over lang tid en tilstedeværelse i området, først og fremst i formidlingssammenheng, ved Kongsvold biologiske stasjon og fjellhage. Formidling av naturverdier har et stort potensial i dette område gjennom et vern.

Innledningsvis vil vi markere en ubetinget støtte til at disse områdene nå kan innlemmes i verneområdene på Dovre. Hva angår de to alternativene, så støtter vi i utgangspunktet vernealternativ 1. Det er dette alternativet som klart ivaretar de store verneverdiene i området, og da ikke minst villreinsens bruk av området, på best måte. Vi er spesielt negative til alternativ 2 sin fortsatte bruk av Vålåsjøhøvegen (inkl. sykling her), da aktiviteter langs denne lett kommer i konflikt med villreinsens bruk av arealene rundt Vålåsjøhøve om seinsommeren og ut over høsten. I tillegg berører denne veitraseen en rekke verdifulle vilthabitater og naturtyper, samt flere store kulturminner.

NTNU Vitenskapsmuseet synes at det er vanskeligere å konkludere entydig i forhold til dagens skytteltrafikk med buss langs Snøheimveien. De vedlagte kartene over villreinsens arealbruk er så langt vi kan se utarbeidet under dagens regime med skytteltrafikk langs denne veien, og reinsens sesongtrekk har tilsynelatende greit krysset denne «barrieren». Generelt er det kjent at vilt reagerer mindre på motorisert ferdsel etter faste leder enn om det ferdes folk til fots (eller sykkel) i området, dess mer spredt ferdselen er større er de negative konsekvensene for viltet. Hunder forstyrrer mer enn mennesker. Kjente forstyrrelser (som busstrafikk) oppfattes derfor mindre farlige enn mer unike og spredte hendelser. Organisert skytteltrafikk med buss gjennomføres derfor med god suksess i mange nasjonalparker rundt om i verden, mest kjent er trolig Denali. Dette har tilsynelatende ikke forringet dyrelivet langs veitraseen inn til kjernen av denne parken, fra bussen kan en se både elg, rein (caribou) og brunbjørn med naturlig atferd like opp mot veien. Denne tilretteleggingen er nok også en erkjennelse av at vi må kunne gi folk anledning til å oppleve naturverdiene for å få aksept for vernet av disse. Ved et slikt aktuelt tiltak kan en styre ferdselen til bestemte deler av verneområdene uten at en avstenger folk fra områdets naturopplevelsene, og samtidig best mulig sikre oss mot at denne tilstedeværelsen kommer i konflikt med av de naturverdiene vi ønsker å ivareta. Det er også en kjensgjerning at skytteltrafikken inn til Snøheim åpner for mer ferdsel i nærområdene rundt Snøheim, og noen av disse er viktige for flere viltarter som er sårbare for ferdselsforstyrrelser særlig

Postadresse	Org.nr. 974 767 880	Besøksadresse	Telefon	Saksbehandler
7491 TRONDHEIM	E-post: postmottak@museum.ntnu.no	Erlings Skakkes gate 47 B	+47 73 59 22 80	Torkild Bakken
	o http://www.ntnu.no		Telefaks +47	Tlf: +47 73 59 22 13

All korrespondanse som inngår i saksbehandling skal adresseres til saksbehandlende enhet ved NTNU og ikke direkte til enkeltpersoner. Ved henvendelse vennligst oppgi referanse.

i ynglesesongen. På den andre siden vil sikkert langt flere ta seg til fots opp mot Snøheim (og Snøhetta) dersom skytteltrafikken med buss opphører, og dette vil kunne føre til langt mer alvorlige forstyrrelser for villreinen når den f.eks. trekker inn mot Vålåsjøhøe på ettersommeren.

Ut fra det som er omtalt ovenfor kan organisert ferdsel etter mer eller mindre faste leder være å foretrekke framfor spredt og ukontrollert ferdsel. Mindre grupper ledet av seriøse naturguider (ved f.eks. moskussafari) kan medføre mindre forstyrrelse og indirekte ha en oppsynsfunksjon overfor f.eks. «naturfotografer» som opptrer på egen hånd, og som i alt for mange tilfeller mangler kjennskap om dyrenes atferd og som dermed ikke nødvendigvis tar tilstrekkelig hensyn til «fotoobjektene».

Utsetting av saltsteiner bør være i stri med verneintensjonen, ettersom disse kan spre dyresykdommer over til de ville viltbestandene, noe som f.eks. utbruddene av lungebetennelse hos moskusen på Dovre har vist ved flere anledninger.

Vi har ingen innsigelse mot de navneforslagene som blir gitt i forbindelse med denne utvidelsen av verneområdene.

NTNU Vitenskapsmuseet anbefaler at vernealternativ 1 blir valgt, ettersom dette klart best sikre de store naturfaglige verdiene som inngår i premissene for vernet av det aktuelle området. Dette valget av alternativ 1 bør imidlertid være uavhengig av hvilken løsning som blir fremmet for Snøheimveien. En åpning for fortsatt skytteltrafikk med buss (som angitt i alternativ 2) bør lett kunne «innjusteres» i alternativ 1.

Med hilsen

Torkild Bakken
Instituttleder

Per Gustav Thingstad
førsteamanuensis

I samsvar med fullmakt er dette dokumentet godkjent elektronisk og har derfor ingen fysisk signatur